

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv, De Fortitvdine Et Constantia Christiana Libri Tres

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 11. Qui filium, ciuium suorum libertati immolat: næ ille fortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49140](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49140)

tus, quod cælo teste, Deo iudice, ac remuneratore patiaris.

§. II.

*Qui filium, Civium suorum libertatē
immolat: næ ille fortis.*

NEquæ mei consilij, neque huius exigui operis est, vel antiqua commemorare, vel vnum veluti in fasciculum cogere ea fortitudinis exempla, quæ omnis prope spectavit ætas, sed è multis vnum producere, quod quia recentioris est memoriæ, Lectori beneuolo gratius accidet.

Aluit Hispania deuotum patriæ pectus, Regique suo in paucis fidum: is Alfonsus fuit, Cartheiæ Dux fortissimus. Eum olim obsederant Mauri, & iam sæpius qua pollicitationibus, qua minis, qua
etiam

etiam armis, & impete facto ad deditio-
nem sollicitarant. Ille Hispanæ fidei,
animique tenax, omnes deditio-
nis leges respuere, fugere, auersari.
Interea filius, qui ei erat vnicus,
dum forte imprudens, & incautus elabitur,
hostiumque agros pererrat, in eorum manus incidit.
Hic exultare Mauri, iamque de Cartheiâ actum credere: captiuum
adolescentem bellico plausu, ac clamore circum mœnia ducunt,
patri ostentant, minanturque nisi urbem dedat acturos se nati in
viscera ferrum. Quid hic agat infœlix parens? si urbem hosti tradat,
in patriam impius, in Regem erit iniurius; si neget, in filium crudelis
videri poterit; maluit tamen in filium durior, quam in Regem minus fidus
videri. Itaque patrem
exiit,

exiit, & ducem induit, toruoque
lumine Mauros despectans.

Mene, inquit, deterrere putatis.

*Venales animæ, & Dominos mu-
tare paratæ?*

*Si me fecisset proles centena pa-
rentem.*

*Staret, & hostili natorum turba
sub ictu;*

*Nil me præterea recti de trami-
te flectant,*

*Exarmentue ducem lacrymæ,
mortesq; meorum.*

*Hæc dicens subito vaginâ libe-
rat ensen,*

*Elatoq; minax: rabies si tanta
cruoris,*

*Ferrum, ait, accipite: & fer-
rum de mœnibus altis*

*Proiecit pater, inde suos, & te-
sta reuisit*

N.   *Securus*

*Securus, potuitq; paratæ accumbere
mensæ.*

Hæc Alfonsi constantia primo
Mauros attonitos habuit, ac dein
irâ, ac furore præcipites in miseri a-
dolescentis vulnera, & cædem egit.

It cœlo barbarorum clamor, &
ciuium è mœnibus comploratio.

*Et ferrû in Venas pueri nil tale
merentis*

*Et frustra palmas ad mœnia no-
ta leuantis*

*Immergunt, donumq; patris in
viscera condunt.*

Interea

*Euocat Alfonsum fragor, atq; in
mœnia currit,*

*Et nati aspiciens letho languen-
tia membra,*

*Quanquam animo redit vsque
parens, tamen exiit illum*

Dux

*Dux melior, ciuesq̄ obiurgans,
hoc erat inquit,*

*Quod veluti captâ complor au-
stis in urbe,*

*Vosq̄, puerq̄ meus casu pendetis
ab uno?*

*Illum ego nutribam patriæ, iam
reddidi & urbi.*

*Hæc reor infestum placabit vi-
ctima Numen.*

*Dixit, & extemplo ad conuiuia
nota recurrit.*

*O ingens anima, ô fato insupera-
bile pectus*

*Vicisti patria, vicisti, & omnes
seu blandientis naturæ illecebras,
seu ferocientis hostis impetus supe-
rasti. Ita nimirum æquum est, vt
se patrem nesciat, quisquis ducem
esse nouerit; nec naturæ, natisque
pareat, quisquis Regi, patriæque pa-
rere didicerit.*